గుజ్జనగూళ్ళు పిచ్చుకగూళ్ళు

కరుణ కథ

రచన: కామేశ్వర శర్మ

అవంతీ రాజ్యాన్ని ఏలుతూండే ప్రభువు బహు మంచివాడు. ధీరుడు. యుక్తాయుక్త విచక్షణా జ్ఞానము కలిగియుండి ప్రజలను బహు చక్కగా పరిపాలిస్తూ ధర్మ ప్రభువనేడి పేరు సంపాదించుకున్నాడు. అన్నీ బాగానే వున్నాయి. మగసంతాన మొక్కటే లేదు. ఆడపిల్లలున్నారు కాని, తన తర్వాత రాజ్యాన్ని పాలించడానికి కుమారుడు లేదన్న విచారం, ఆ ప్రభుదంపతులను పెక్కువిధాల దుఃఖాల పాలు చేస్తూండేది.

ఒక మంత్రకత్తె మూలంగా, శాపానికి రాణి గురియై, అశ్వముఖం గల కుమారుణ్ణి కన్నది. రాణి భయపడింది. కాని చెయ్యి దగ్గరేముంది? కుమారుడు పెద్దవాడవుతున్నాడు. ముఖం మాత్రమే అశ్వముఖం. కాని, మాటలో అమృతపు పలుకులు. సుగుణ సంపన్నుడు. పెద్దవాడయ్యాడు. వివాహామునకు తగిన వయస్సు వచ్చింది. ఈ అశ్వముఖపువానికి పిల్ల నెవరిస్తారు ?—

పిల్లలు లేరనే కించతో కొంత కాలం ప్రభుదంపతులు బాధ పడ్డారు. ఇప్పుడు కుమారుడికి వివాహం కాదా అని దిగులు... సంతాన మున్నవారి కెప్పుడూ చిక్కులే కదా !

దండోరా వేయించాడు, ఏజాతి కన్యనైనను కోడలుగా నంగీకరించడానికి అభ్యంతరం లేదని ప్రభువు ఊహ. చూచూస్తూ ఎవరిస్తారు పిల్లని ?

కరుణ, పేరుకు తగ్గటువంటి కన్యయే. చిన్నతనమందే తలిదండ్రులను కోల్పోయి, అన్న యింట్లో పెరుగుతూండేది. వదినె బహు క్రూరురాలు. గయ్యాళి. కరుణను హెచ్చుగా బాధలపాలు చేస్తూండేది. శాంతంగా కరుణ వదినె కన్నివిధముల సాయపడుతూండేది. కాని వదినెకు కరుణ యెడల కరుణే లేదు...ఈ దండోరా కరుణ విన్నది. ప్రభుదంపతు లెంతగా కుందుచున్నారో అని జాలిగొన్నది. వెంటనే రాజాస్థానమునకు బయలుదేరింది.

"నేను రాకుమారుణ్ణి వివాహమాడ్డానికి సిద్ధంగా వున్నా" నని అంది కరుణ.

ఆస్థానం ఆశ్చర్యపోయింది. రాజు సంతోషమునకు మేరలేదు. కుమారుని గురించి, రాణిశాపానికి గురియైనవిధాన్ని విపులంగా విశదీకరించాడు రాజు. కరుణ అభ్యంతరం లేదంది...రాజుసంతోషమే తన సంతోషమంది.

ఈ వార్త వాడవాడలా తెలిసింది అందరూ ఆశ్చర్యపడేవారే. ఏమిటి ఇటువంటి పిచ్చిది కరుణ అని అనేవాళ్లే—

గయ్యాళివదినెకు కూడ తెలిసింది కరుణ తమ కుటుంబాలో చెడపుట్టిందని నిందించింది.

మంత్రకత్తె శాపప్రకారం, అశ్వముఖపు రాకుమారుడు వివాహమునకు మూడు ఘడియలు ముందుగా మామూలు మనిషిగా మారుతాడు. అప్పుడు గనుక పెళ్లికుమార్తె చూచిన మొదల కొంతకాలానికి కాకిగా మారిపోయి, ఏడుసముద్రాల అవతల మాణిక్యద్వీపంలోని ఒక ఒంటి స్తంభం మేడలో మిగిలిన కాకులతో కాలం గడుపుతాడు. కాకి రూపంలో వున్నప్పుడే అతని కన్ని విషయాలూ తన మార్గ్గు గురించి తెలుస్తాయి...అంతే—

వివాహముహూర్తం నిశ్చయమైనది. రాజకుమారుడు, నిజమైన రాజకుమారుడుగా మూడు ఘడియలు ముందుగా మారిపోయాడు. బహుచక్కగా అలంకించబడ్డ గుఱ్ఱపు బగ్గీలో, తాళమేళధ్వనులు దిక్కుల వ్యాపింప, వస్తున్నాడు. రాజకుమారి (కరుణ) చూచింది... తనకు తెలిసిన రూపంగానే గోచరించింది. అవేకాళ్లు, అవేచేతులు, అదేరూపు. అశ్వముఖం ఏది చెప్మా !

'ఓ' ఇతడయితే యికనేం...' వదినె దెప్పిపొడుపు. కరుణ విచారానికి మేరలేదు—విచారగ్రస్తురాలై తోటలోకిపోయి విచారిస్తూ ఉంది.

ఒక పెద్దకాకి, ఇంతవరకూ కరుణ అటువంటికాకినే చూడ లేదు...' చెట్టుమీద పదేపదిగా అరుస్తోంది.

'ఏమిటి ?' అంది కరుణ... ఎవరో మాట్లాడుతున్నట్టుగా బోధపడింది. కాకి మాట్లాడ్డం...ఆశ్చర్యమైన సంగతే—కాకి మాట్లాడ్డం యింతవరకూ కరుణ చూడనూ లేదూ. చెప్పకోనూ వినలేదు... ఇంక ఎవరూ లేరే—కాకే మాటలాడుతోంది అని నిశ్చయించుకుంది..."ఇదంతా మన దురదృష్టం...ఆ రోజు నేను గుఱ్ఱపు బగ్గీలోంచి వెళ్తూండం చూడ్డం మూలానే మనకీ ఎడబాటులు. శాపం మూలంగా, నీవు నన్ను చూడగానే కొంతకాలానికి కాకినైనాను. నన్ను తిరుగ నిజరూపునిగా గావించడం నీ చేతిలోనేవని. కాని అది బహుకష్టం. ఇనుప చెప్పులు కాళ్లకు తొడుక్కోవాలి, మాణిక్యదీపం వెళ్లాలి. మాణిక్యదీపం చేరగానే కాకులగుంపులో నున్న నన్ను గుర్తుపట్టాలి. వెంటనే నా రెక్కలను పట్టుకోవాలి. ఫలించిందా మనం స్వర్గసుఖాల ననుభవిస్తాం. లేదా నీ పతికి చావే—"మాయమయింది కాకి...

కాకిపోయిన దిక్కు గుర్తుంచుకొన్నది కరుణ. బహు కష్టపడి ఇనుపజోళ్లను తయారుచేయించి, బయల్వెడలింది.

చాలరోజులు గడిచాయి... నడకమూలంగా అరిగి, ఇనుప జోళ్లు మెరియజొచ్చాయి. ఆఖరుకు ఒక గుడిసెదగ్గరకు వచ్చింది. అలసిపోయి, సొమ్మసిల్లే పర్యంతం కూడా వచ్చింది. తలుపు కట్టింది. "రాణీ...రా అమ్మా లోపలికి..." కరుణ సంతోషానికి మేరలేదు... కరుణను చూడగనే జాలినొంది, తల్లీ...నీ సంగతి అంతా తెలుసుకున్నాను. నీ భర్త బహు దుష్టుల మధ్య నున్నాడు. అతనిని రక్షించుకోవలసిన బాధ్యత నీమీదేవుంది. ఇలా నడకసాగిస్తూ ఎంతకాలానికి చేరుకుంటావ్...నేను వాయువునకు తల్లిని...వాయువు సహాయంతో బహు త్వరితంగా నీ గమ్యస్థానం చేరుకోగలవ"ని చెప్పి, భోజనానంతరం, కరుణను విశ్రాంతిని తీసికొనమని చెప్పినది. కరుణ విశ్రాంతి తీసికొన్న తర్వాత, తల్లికి నమస్కరించి, చేసిన మేలును కృతజ్ఞురాలను అని నుడివి వాయువు సహాయంతో బయల్వెడలింది.

సప్తసముద్రాలూ సునాయాసంగా దాటేరు...మాణిక్య

దీపంలోంచి పోతున్నారు. ఒక గుట్టదగ్గఱకు వచ్చారు. కరుణతో వాయు విట్లా చెప్పేడు" ఆ కన బడుతున్నదే ఒంటిస్తంభం మేడ. అందులోనే వున్నాడు నీ భర్త నీకు జయము చేకూరుగాక!" అని మాయమయ్యాడు...

గుండెలను చేతుల్లో బట్టుకొని, దేవునిపై భారంవేసి, బయల్దేరింది కరుణ.

ఏదో ధ్వని...గోప్యధ్వని... భయపడింది కరుణ...ధైర్యంతో వెళ్లింది మేడలోకి... ఎన్నో కాకులు...లెక్కలేనన్ని కాకులు. తన ప్రియుణ్ణి పోల్చుకోవడం ఎలా?

ఆరోజు వాయువుతల్లి చెప్పిన మాటలు జ్ఞప్తికి వున్నాయి...తన పతిరూపు దక్కిన కాకులకు కొద్దిగ భేదంగావుండి, కొద్దిగ పెద్దదిగ వుంటుందని. ఇకనేం...పర్వా లేదనుకుంది కరుణ.

చూస్తోంది...చాల పరిశీలిస్తూ పరికిస్తోంది...లెక్కలేనన్ని కాకులు ఎగురుతున్నాయి. ఆఖరుకు ఒక పెద్దకాకిని చూచింది. తన ప్రయాస ఫలించిందని తలచింది. వెంటనే పట్టుకొంది. గట్టిగా పట్టుకొంది. కాకి ఎంత విదిలించినా వదలకుండ పట్టుకుంది...వెంటనే అచ్చటి కాకుల రూపులన్నీ మారిపోయారు. అందరూ గౌరవనీయులైన ఉద్యోగుల్లా మారిపోయారు. తనభర్త మాణిక్యములతో మెరసిపోతున్నాడు. అత్యానందపరవశురాలైనది...కరుణ సంతోషానికి

పేఅలేదు.

"కరుణా...నీ మేలును మరువలేను...నాకు తిరుగ మనుష్య రూపును ప్రసాదించావు.. ఇదే మన భవనము. వీరందరూ మన సేవకులు...ఈ నీ అభిమానమునకు పాత్రులైనారు. నీ మూలమున వే వీరు కూడ కాకిరూపమునుండి విముక్తులయ్యారు. మన ఎదుటనే పురోహితుడున్నాడు. రమ్ము— మనము వివాహమాడెదము..."

శోభావంతంగా, వివాహమయింది...తన పతితో నహా కరుణ మాణిక్యద్వీపాన్ని పరిపాలించి, అమితసుఖాల ననుభవించింది.

కొత్త మనుష్యులు

4

'హిమాలయా'-పర్వతంగారుహోటల్-

రేడియో మోతె త్తుతోంది- విజ్ఞానం నడివీధిమీద, బాకాగొంతుతో అరుస్తోంది —యెవ్వరూ ఖాతిరీ చెయ్యటంలేదు. "సునో సునో! సునో సునో!!—ఎవ్వరూ వింటంలేదు.

హోటలుబల్లలమీద, గణగణగణా, కేరులుపగిలిన రణగుణధ్వనిగా, ఖాళీ కప్పుల గందరగోళం—బల్లల దగ్గిర కుర్చీల్లో అయోమయంగా మాటాడుతున్న మనుషుల రణగుణధ్వని, కాఫీతో కాలికాలి నరాలు తెగి 'డీ కంట్రోల్'—మెలికలు తిరిగి పోతున్న నాల్కల విరతిలేని కల్లోలం.

కాఫీ గరళ హాలాహలం గతితోచక, మతితోచక, తాగితాగి, తాగితాగి, లివర్లు వాచినమనుషులు, ప్లీహాంకుళ్ళిన రోగులు, పొగబూరినవాపు మొగాలతో, మాడ్చిన చింతగింజల కాఫీ, కాస్తకాస్త, కాస్తకాస్త విషంలా సేవిస్తున్నారు-చావటానికి ప్రాణ మొప్పకా—చావకతప్పకా—

బల్లమీద, వేడి వేడి కాఫీలో, విలాసవతి యీగపడుచు రెక్కలు కడిగేసుకుంది.

విషక్రిముల పిశాచముద్ద—సిరాగం గు నీలిపడ్డ, తెల్లరాతిబల్లమీద, తుకుస్తోంది, కుడుస్తోంది—పిడుస్తోంది నడిగట్టర్—

కాఫీపై సిగరెట్టూ, పాకే సిమరో కాఫీ—సిగరెట్—కాఫీ—సిగరెట్— ఎడతెగని అనంతపుగొలుసులు.

కైపెక్కిన నరలోకం కళకళపడి అరుస్తోంది—

"ఈ వేళతో యేవో వోటి ఖండితంగా తేల్చి వేయండి; మీకు బుద్ధొడు బుద్దొడు కాఫీతాగి సిగరెట్లు సేవించుతూ, తలోనూలా, ముంగి రకంమనుష్లా కిక్కురు మనకుండా అలా కూర్చోటం వల్ల గాదు. నేను గొప్పవాణ్ణా కానా? "ముందు తేల్చండి"—సింహాచలం గారు ఆ నూల బల్లదగ్గిర కూర్చున్న కవి బృందాన్ని సతాయించుకున్నారు.

"-హా!—కాదని యెవరంటారు?" అన్నారొకరు అనవలసిన అవసరం మాత్రమేమిటి', అన్నారు మరొకరు.

"ఇది నా ఒక్కడికే కాదు-ఆంధ్ర రచయితాలోకానికంతా అగౌరవం. ఈ వేళ, యింతవాణ్ణి నన్నే అగౌరవపరచిన వాళ్లు, రేపు సన్న కారువాళ్ళని మిమ్మల్ని మాత్రం మన్నిస్తారని యేమిటి హామీ? ఇంతవాణ్ణి నాకే దిక్కులేనప్పుడు, అసలు మీబోటి కుర్రరకం లెక్కేమిటి? ఇంత భీమబలుణ్ణి, నన్నే ఖాతరీ చెయ్యనివాళ్లు రేపు మిమ్మల్నసలు ఫల్లాకుల క్రిందే మాస్తారు"—

సింహాచలంగారి ఉద్ఘాటనను కత్తిరించేస్తూ— "కడుపులో పిల్లి కూన అరుస్తున్నదియీ-ముఖ్యాహ్నం దాటింది-పోదాం పదండి" అన్నారు, రాఘవరావుగారు.

సింహాచలంగారు కస్సుమన్నారు— "ఇదుగో రఘూ! నీ పాడుబుద్ధి పోనిచ్చావుగాదు—ఈ సంగతేదో తేల్చంది, మరె వన్నూ యింటికి పోవటానికి వీల్లేదు యేమైనా సరే"—

"ఆకలేస్తోంది బ్రదర్-జేబు ఖాళీ అయింది"—

"ముందు కూర్చోండి-ఆ కాసేఖర్చేదో నేనే యిచ్చుకుంటాను-బాయ్! ఇలా తలో కాఫీ తీసుకురా !"

"సిగరెట్లో ?"

"తెప్పిస్తాను"—

నేను చెబుతున్నాను వినండి. నేను గొప్పవాణ్ణి. నావంటి రచయిత ఈ భూమండలంలో మరొకడెవ్వడూ లేడు. స్వర్గం సంగతి మనకు తెలియదు గనుక అనుమానం మా బాబాయంతవాడు నాకు 'కథికసార్వభౌమ' అని బిరుదిచ్చారు. కంకణ కేయూరాలు-ఒకరిని ముస్తైతలసిన అవసరం నాకేముంది గనుకను-నేనే స్వయంగా చేయించుకున్నాను. నాకవి సార్వభౌమ బిరుదం ఇతరుల కాళ్ళు బట్టుకు సంపాదించుకున్న దనుకున్నారా? ఏమిటి? మంచిరోజు చూసుకుని జపం చేసుకుంటున్న తరుణంలో "అహమస్మి" అని నేనే స్వయంగా నామకరణం చేసుకుని, 'లెటర్ హెడ్స్' లో అచ్చు వేయించి అందరికీ తలో వుత్తరం వ్రాసి పారేశాను. ఇప్పటికి పాతిక సంవత్సరాల నుంచీ నేను కథలు వ్రాస్తున్నాను. దశాల తరబడి వ్రాశాను వ్రాశాను— వ్రాస్తున్నాను—వ్రాస్తాను. అనంతకోటి కథలు వ్రాశాను. ఈకథలన్నీ ఒక్క నాభార్యను గురించే, ఏకైకమైన విషయాన్ని యెత్తుకుని శరపరంపరలుగా విసిరి పారేశాను. నాభార్య ఇలానన్ను కదిపితే కథగా వ్రాసేశాను. చెయ్యితిప్పితే శిల్పంలో పాదిగేశాను. కాకోట్టి చర్యలకూ కాకోట్టి కథలూరుస్తేశాను. మళ్లీ మాట్లాడితే చెప్పిన విషమే తిరిగి తిరిగి రకరకాలు గావర్ణించి పారేశాను"—

కుర్రాడు కాఫీగ్లాసులు తెచ్చి బల మీదవుంచి, సిగరెట్లందించాడు. అంతా తలోకప్పు సేవిస్తూ సిగరెట్లు జిలిగించారు.

"సరే పారేశావు—మంచిపనిచేశావు-బాసుంది—ఇంతికే యిప్పుడొచ్చిన గందరగోళమేమిటి బ్రదర్" అన్నారు రఘూ.

"ఇంత వ్రాసిన తెలిసుంటే కోడావాళ్లే వరస్సా నిన్ను లెక్క చేయటంలేదు —?"

"వాళ్ళంటే?—"

"పత్రికలవాళ్ళోయ్! మహాత్మా!"

"ఏమంటున్నారూ?"

"ఏ వనటమేమిటి నా మొహం;— ఎవన్నా అంటే బాగానేవుండును- ఏమీ అనరు."

"అనకా?—"

"కృతజ్ఞతతో తిప్పి పంపటమైనదీ అని వ్రాసి పంపుతున్నారు"

"మంచిపనే చేస్తున్నారు—ఏమిటసి."

"ఇంకా యేవిటేమిటోయ్! కథలే."

"బాబోయ్! కథలే వచ్చాం-ఇంట్లో భాగం అడ్డొకొచ్చేశారు కూడా గావల్ను—చిక్కి-యేజెయ్యాలి వాటన్నిటినీ?"

"రఘూ! అసలు విషయమేమి టో అర్థంగాకుండా, రామాయణంలో పిడకల వేట్లాట మధ్య నీ గందరగోళ మేమిటి" అని మధూ/మధూను కన్నుగిలిపాడు.

"సింహాచలంగారూ!—ఇంతకీ ఇందులో మనం గందరగోళం పడవలసిన విషయమేమీ కనపించటంలేదే మన కథను మనకు పంపిస్తున్నారు కటీ—పైగా కృతిజ్ఞతతో అని వ్రాస్తున్నారంటే గొప్ప విశేషమే కావటండీ?"

"సరి పక్లే తెలిసిగలవాడివే గాని ...పూరణా"—

ఇంతలో నే నడివీధిలో యేవో గల్లంతు బయలుదేరింది హోటల్లో వున్న జనమంతా బిలబిలా బయటికెళ్లారు సందు దొరికిందే చాలని సింహాచలంగారి బాధ వదిలించుకుని ఆకలి బృందంకూడా బయట బడ్డారు. సింహాచలంగారు కూడా-"ఏధవ జనం-వెధవ వేలం వెర్రివాళ్లూనూ" అని తిట్టుకుంటూ బయటికి వచ్చేశారు.

వీధి మొగలోనుంచి, కొందరు విద్యార్థులు బారులుతీరి 'లెఫ్ట్-రైట్' 'లెఫ్ట్-రైట్' అని హోటలువైపు కవాతుగా నడిచివస్తున్నారు. మధ్యమధ్య యేవో నినాదాలు చేస్తున్నారు. ఆ ఊరేగింపు సరాసరి హోటలుముందుకే వచ్చింది. "మంచుముకుస్తున్న విద్యార్థి నాయకుడు," "హాల్ట్!" అని కేకబెట్టాడు ఎక్కడిదగా అక్కడే నిలిచిపోయాయి. ఆవిద్యార్థి నాయకుడు సరాసరి హోటలు గడపలోకొచ్చి:

"అయ్యా! సింహాచలంగారూ! ఒక్కసారి కమ్రిలా ముంగుకు దయచేయండి; తమతో ఈ విద్యార్థిబృందం ఒక విన్నపం చేసుకోవటానికి వచ్చారు" అన్నాడు.

"ఏమి టేమిటి?"- అంటూ సింహాచలం

(12 వ పేజీ చూడుడు)

'తాను తవ్విన గోతిలో తానే పడ్డాడు!'

శ్రీ ఆచార్య భార్గవ

అనగనగా ఒకరాజు. ఆ రాజుపేరు దేవరాజు. అతనికి ఒకకూతురు. ఆకూతురి పేరు సుహాసిని. ఆకాలంలో ఆమె అందం దేశం నలుమూలలా ప్రాకిపోయింది. ప్రతివాళ్లూ ఆమె అందాన్ని చాలా విడ్డూరంగా చెప్పుకొనేవాళ్లు.

అతని ఆస్థానంలో ఒక పురోహిత బ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు. అతడు వయస్సువళ్లిన కురూపి. అతడికి అంతఃపురంలోకూడా అడ్డులేదు. అతని పేరు వంచకుడు. వంచకుడంటే మోసగించేవాడు. అతని కీ పేరు తగిందో, కాదో కథంతా చదివింతర్వాత చెప్పండి.

ఇతనికెక్కడి కెళ్లడానికీ అభ్యంతరం లేకపోవడంవల్ల అంతఃపురాల్లో సైతం తిరుగుతూ వుండేవాడు. ఆరాజకుమారిని చూస్తూ వుండేవాడు తరుచూ. ఆ సుహాసినిని చూస్తూన్నకొద్దీ ఈ బ్రాహ్మడికి మతిపోతూవుండేది. మోహంలో పడ్డాడు. ఎలాగైనా ఆమెను పెళ్లి చేసుకుని తీరాలనుకున్నాడు.

తాను బ్రాహ్మణపుటక పుట్టినందుకు చాలా వగచాడు. ఏ క్షత్రియకుటుంబంలోనైనా పుట్టింటే సుహాసినిని చేపట్టే భాగ్యం అబ్బేదేమో అనుకున్నాడు.

ఏమైనా సరే ఆమెను పొందాలిసిందే. లేకపోతే తన పేన ప్రాణాలు నిలవ్వు. తారతమ్య బుద్ధికూడా నశించి ఆమెను పెండ్లాడ్డానికి ఉపాయాలాలోచించసాగాడు.

ఒక మంచి పన్నాగం పన్నాడు.

రాజుగారి అశ్వరక్షకుల్లో (గుర్రపు కాపలావారి) ఒకణ్ణి వళ్లో వేసుకోవాలి. తనపని సాధించుకోవాలి. పెళ్లిగా ఆమాలి దగ్గరికి వెళ్లి "నీవు కోరినంత డబ్బు యిస్తాను నీవు నాకొక సహాయం చేయాలి. నీవు యీ రహస్యం ఎంతమాత్రమూ బయటపెట్టకూడదు. ప్రమాణం చెయ్యి" అని అతనివద్ద నమ్మకం యేర్పడేలా ప్రమాణం చేయించుకొని ఇలా అన్నాడు:

"ఈరోజు రాత్రి మందడి (గుర్రపుశాల) అంతా మాటుమణిగేతర్వాత, అందరూ నిద్రాదేవి ఒడిలో ఒరిగింతర్వాత ఈ గుర్రపుశాలకు చిచ్చుపెట్టాలి. మిగతాపని నేను చేసుకుంటాను" అన్నాడు.

అతడు రాజుగారి కద్దకు వెళ్లి రోజూ చెప్పేలా పంచాంగం చెప్పి, "మహాప్రభూ యీరోజు చాలా చెడ్డరోజు. మీకు చాలా పెద్దనష్టం కలిగే సూచనలు గ్రహయోగాన్ని బట్టి తెలుస్తున్నయ్! యీ రోజు రాత్రి మీగుర్రాలశాల కాలిపోతుంది! జాగ్రత్త తీసికొండి. తర్వాత మీ చిత్తం" అని చెప్పాడు.

రాజు ఈపురోహిత బ్రాహ్మడిమాటలు పూర్తిగా నమ్మనూలేదు, నమ్మకుండానూ వుండలేకపోయాడు. ఎందుకైనామంచిదని అశ్వరక్షకుణ్ణి పిలిపించి 'ఈ రోజురాత్రికి చాలా జాగ్రత్తగా వుండండి' అని చెప్పి పంపాడు.

కాని ఎంత జాగ్రత్తగా వుండిమాత్రం ఏం ప్రయోజనం? గుర్రాలశాల కావలివాండ్రలో పెద్ద మనవంచకుడికి లంగిపోయి నవాడు. కావలివాళ్ళంతా మేలుకొని కూచునివుండి కొంచెం కునుకుపట్టి, ఏవో సమయంలో కాస్త ఒరిగారోలేదో, అమాంతంగా ప్రళయాగ్నిలాంటి అగ్ని ఆ శాల నలుమూలలా ఆవరించేసింది. ఇట్టేచూస్తుండగానే గుర్రపుశాల భగ్గంపాలైంది హాహాకారాలు చేసుకుంటూ సేవకులు రాజుగారికి ఈ విషయం మొరపెట్టుకున్నారు.

రాజు నాలుక కొరుక్కున్నాడు. "అరరే! ఎంత పొరపాటు! మంచిజాగ్రత్త తీసుకోవలసింది." అనుకున్నాడు. వంచకుడి జోస్యంచే వంచితు డయ్యాడు. అతణ్ణి చాలా గౌరవించాడు. అదిమొదలు వంచకుడి వచనం 'విస్సన్న చెప్పిందే వేదంగా' చెల్లుబడి అయిపోయింది.

ఓ నాడు నన రాజపురోహితుడు, అంతఃపురంలో రాజూ, రాణీ, రాజకూతుళ్ళలో ఇష్టాగోష్ఠి చేస్తూ, రాజకుమారి సుహాసినిహస్తంచూసి, తటుక్కున మొహం అదోరకంగా పెట్టాడు, ఏవో గొప్పప్రమాదం జరగనున్నట్టు. ఇతని ఈ ముఖకవళిక మాచేసరికి రాజుగారి పైప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోయినయ్. ఏం కొంప మునిగిందా అనుకున్నాడు. ఆఖరికి ఉండబట్టలేక విషయమేమిటో చెప్పమని పురోహితుణ్ణి ప్రార్థించాడు. వంచకుడు వంచన కుపక్రమించాడు.

"మహాప్రభో! నాకు రేఖాశాస్త్రంలో ఉంటే పాండిత్యం చాలా గొప్పది. నేచెప్పినట్లు జరిగి తీరవలసిందే. ఇవాళ ఊహించలేనంత చెడ్డసంగతి చెప్పవలసి వస్తోంది. దానికి నేను చాలా విచారిస్తున్నాను కాని నాకు చెప్పక తప్పదు. రాబోయేకీడు ముందుగా తెలుస్తుండే, మీఅప్పటిని బట్టుకున్న నేను చెప్పకపోతే చాలా పెద్దతప్పు. చెప్పకపోవడం మీకూ, చదువుకున్న శాస్త్రానికీ తీరని అపచారం కాబట్టి అది, మీ మనస్సుకూ, నా మనస్సుకూ చాలా బాధ కలిగించేదయినా ముందుకాలపు మేలుకోరి నేను చెప్తున్నాను.

"మీరు నమ్మండి! నమ్మకపోండి! నే చెప్పేదిమాత్రం శిలాశాసనంలా అక్షరాలా నిజం! ఈ పిల్లకూతురు మీ యింటో నే వుంటే, మీకూ, మీ ప్రజలకూ, దశానికీ-సర్వానికీ నాశం తప్పదు! చేతిరేఖల్ని బట్టి నే నీ విషయం చెప్పగలిగాను.

అమాంతంగా రాజుగారి గుండె ఆగిపోయింది. ఓ కొన్ని నిమిషాల పాటు చాలా కటకట పడ్డాడు. ఏం చేయడానికి పాలుపోలేదు. పూర్వపు నిదర్శనముల్ల పురోహితుడి మాటల్లో అతనికి తగని నమ్మకం ఏర్పడింది. ఈ విషయం నిజమే అనుకున్నాడు.

"అయ్యో! ఎంతో కాలానికి నా నోములు ఫలించి పుట్టిన బిడ్డయే! కొడుకైనా కూతురైనా నాకీ ఒక్కనలుసేగదా ఆధారం! నా పంచప్రాణాల కంటే మిక్కుటంగా అరో, ప్రాణంలా చూసుకుంటూ వచ్చానే! అలాంటి నా పుణ్యాల ప్రోగును నా నోముల పంటను, నా వరాల మూటను, నా ముద్దు కూతురిని ఏం చేయమంటావు? అనిఅడిగాడు పురోహితుణ్ణి.

"రాజా నీ వొక్క కూతురిగ్గాను, నీ ఒక్కడి సుఖానిగ్గాను ఇందరు ప్రజల్నీ, ఇంత దేశాన్ని, నాశనం చేయవద్దు! కన్నకడుపు తీపి తెలియక నేను చెప్పటంలేదు. దేశానికి మేలుకోరి చెపుతున్నాను. నేను చెప్పలేదనే దోషం మాత్రం నా మీద వొద్దు. తర్వాత ఏలినవారి చిత్తం!" అన్నాడు.

రాజు ఆలోచించాడు వంచకుడి మాటలు సబబు గానే తోచాయి.

"నాకంతా గందరగోళంగా వుంది. మీరే దీనికేమైన నివారణోపాయం చెప్పి, ఈ అపాయం తప్పించండి" అని అడిగాడు రాజు పురోహితుణ్ణి.

రొట్టె విరిగి నేతిలో పడింది మన వంచకుడికి కోరికలు ఫలించే కాలం వచ్చింది. లోపల్లోపల తెగ, ఉబ్బి అతడు ఇలా చెప్పాడు.

ప్రభూ, ఒక చక్కటి మందసం (పెట్టె) చేయించి, అన్ని ఆభరణాలూ పెట్టి రాజకుమారిని అలంకరించి, అందులో పెట్టించి పదిలంగా మూతపెట్టించి, తెప్పమీద పెట్టి పొంగే నదిలో వదిలావంటే అంతా బాగుపడతారు. ఆలస్యం చేశారంటే ముప్పు ముంచుకొచ్చేస్తుంది!" అని ఖచ్చితంగా అనేశాడు. అతనిది హృదయమో, పాషాణమో !

సుహాసినిని పంపించమని జనానాకి కబురు చేశాడు రాజు. కాని ఎంతేపటికీ ఆమె రాలేదు. పురోహితుణ్ణి లోపలికి పంపించాడు జరూరుగా ఆమెను పిలుచుకురమ్మని. పాపం! కంటికీ మింటికీ ఏకధారగా ఏడుస్తోంది తల్లి కూతుర్ని బిగ్గి కౌగిలించుకుని.

పురోహితుడు రాణీదగ్గరకు వెళ్ళి "అమ్మా మనుషు రాజుగారూ, నామాట వినక గుర్రపుశాల ధ్వంసం చేసుకున్నారు. ఇప్పుడు మీరు కూతురిమీద మమకారం వల్ల దేశాన్నే పాడు చేయకండి ! పంపించేయండి అమ్మాయిని !"

ఇక విధిలేక కుమార్తెను పంపించేసింది రాణీ, వంచకుడి ఏర్పాటు ప్రకారంగానే ఆమెను పెట్టెలో పెట్టి ఏట్లో వదిలేశారు.

ఈ ఏట్లో ఒకపెట్టె కొట్టుకొస్తుందని, దాన్ని జాగ్రత్తగా తనకు చేర్చవలసిందని వంచకుడు తన శిష్యుల్లో చెప్పాడు.

మానవు డనుకున్నట్లే ప్రతిదీ జరిగితే, అతణ్ణి పట్టపగ్గాలుంటాయా యీ ప్రపంచంలో?

కథఅడ్డం తిరిగింది! ఆ ఏటి ఘాటుపంలో వేటకై వచ్చి విడిసి ఉన్న రాజకుమారుడు నదిలో కొట్టుకొచ్చే పెట్టె చూచాడు. ఈతగాళ్ళను పంపి దాన్ని తెప్పించాడు. తెరచి చూచాడు. ఆశ్చర్యం! లోపల బంగారు బొమ్మలాంటి చక్కటి రాజపుత్రికుంది.

రాజకుమారుడు జరిగిన మోసం తెలుసుకున్నాడు వంచకుడి మీద మండిపడ్డాడు. ఇంత గుర్మార్గుడు ప్రపంచంలో ఉంటాడా? అనుకున్నాడు అతనికి శాస్తి చేయాలనుకున్నాడు. ఆ గోతే వేటలో చిక్కి, చాలా కోపంగా ఉన్న ఓ పెద్ద ఎలుగుబంటిని ఆ పెట్టెలో పెట్టించి, ఏట్లో వదలి పెట్టించాడు ఆ పెట్టెను.

ఆ రాకుమారిని తన పట్టణానికి తీసుకుపోయి మహావైభవంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

ఆ అరణ్యంలోనే ఇంకోచోట ఒంటరిపాటుగా కూచుని కీం దెబ్బకు పెళ్ళంతా కను చేసుకొని పెట్టెకోసం నిగురు చూస్తున్నాడు. తన కోరికే ఎప్పుడెప్పుడు

(12 వ పేజీ చూడుడు)

తాను త్వివ్వన గోతిలో తానే పడ్డాడు!

(11వ పేజీ తరువాయి)

చేరుతుందా అనియున్వివ్వక రాకున్నాము

ఎలాగైతేనేం, నా తలపటికి కొట్టు కున్న పెట్టెను పట్టుకుని పూర్తి అతనికప్పగించారు ... చేతికిచ్చేటప్పటికి అతనికి కలిగిన సంతోషానికి మేరలేదు

శిష్యులకు ఇదిఇస్తా అదిఇస్తా అని గొన్ని ఆశలు పెట్టి ఈ రహస్యం ఎక్కడా బైట పెట్టకూడదని తిమ్మాలాడు తను ... మీద చేయి పెట్టి చుక్కాని ప్రమాణం చేయి చేస్తున్నాడు.

తనని పెట్టె చేర్పుకోవని వాళ్లని వతలికి వదిలేశాడు మళ్ళీ తాను తలిచే తనదకు ఊళ్లోను తిరిగి చూడకూడదని కట్టడిపెట్టాడు వాళ్లు వెళ్లిపోయారు

ఈ కథ జరిగేటప్పటికి బాగా చీకటిపడి వీనస్తున్నా సరిగా కనిపించడం లేదు, ... ఊబ్బుతో మన పురోహితవ చకుడు పెట్టెదరికి రాడు గొట్టిగా ఒక తలుపు తెరిచి లోపలికి తొంగి చూచాడు. నిజానికి నగా ఎలుగు టి కూచుని వుందిలోపల కాని చీక సరిగా కనడ దేదు. తన మాటే నల్లచీర ముసుగు పెట్టుకు ఈ నీ నిగు ఇవతలికి రాలేదు దూపు దనీ అనుకున్నాడు వ చకుడు.

సుహాసినీ, నీకు నాకిగెందుకు ఇక్కడెవ్వరూ లేరులే! రా న్నారికే ... త్వరగా ఇవతలికి రా అని చెప్తున్నాడు.

... గడాలూ, మీసాలూ చూసి ... ఎలుగుబంటి అనిఅనుకొని భయపడి మరిలో ...

... ఎలుగుబంటితో ఆహా! సుహాసినీ! నీ జన్మ ఎంతబాగావుందీ ... దీనికి ... ఇకలాభం లేదనుకొని ... తెలిసింది ఒక్కసారి ... బ్రాహ్మడిగు ... సిపోయాయి భగవ తుడా ... కుమారీ లేదు, గీజకుమారీలేదు, ఎలుగ్గొడ్డురా!

కొత్త మనుష్యులు

(11వ పేజీ తరువాయి)

గారు ఆదుకొనాగా నలోనే చిమచు కువచ్చారు

ఆ విద్యార్థి వాయకుడు మట్ట లాగూ జేబులోనంచి ఒక కాయితం తీసి ఇలా చదివాడు

అ య్యా! తమరు ఇ జాకటిను చీ, ఆ రచయిత ను సా తాయి చుతూ పుక టమూ, వారు ముఖాముఖి మీతో యేమీ చె ప్పలేక నీళ్లు నములుతూ కూర్చోవటమూ మేము చూశాం. ఆ పెద్ద మనుషులు, తమ కున్న అభిప్రాయాలు ... తెలిసి ... బాధ్యతవుగ్నా అలా మీ ... కొ కపోయి నోరు మెదికు డా కూర్చో టమ మాకు చాలా విచారంగా వున్నది. అందుచేత ... అభిప్రాయాని ... ముందు వుచవ సిన బాధ్యతను ... మీరు పైన మేము స్వీకరించి మీకు ... గా తెలుపుతున్నాం.

మీరు ... వ్రాస్తున్నారు — మీ భార్య భోగట్టాలు మాకు అవసరం — ఈ రకం ... గనక ప్రకటించే ... పత్రికలు కొనేది లేదని మేమే ... సంపాదకుడి దినన ... ప్రాస్తున్నాం. మీరు పత్రిక మీద ... లాభం లేదు దయయుంచి దేశులు ... కోశ ... ప్రాణ — దివ్య చిత్తము నకు లేవలెను — ముస్తే — ఇటు ... సాహులుకుం తరపున విద్యార్థి ... దం —"

అలా చదివేసి కాయితాన్ని ... గారి కిచ్చేశాడు —

గో ఆన్ మార్చ్ —

లెఫ్ట్ రైట్ లెఫ్ట్ రైట్ —"

కవాతు చేసుకు టూ విద్యార్థులు వెళ్ళిపోయారు

[పాత్రలన్నీ ఊహాకల్పితాలు]

— ముప్‌టీ

ఆ ... పెద్ద గావుకేక పెట్టి ఆ పావడు, ... బైటపడాని పెట్టెలోను ది ఒక్క ఉరుకు ఉరకాడు ఇవతలికి

కాని ఆ ఎలుగు టి అతణ్నివదిలితే గా! అతని వెంటబడది అతనిమీ ... దొళ్ళంతా రక్తం వావా ... అయ్యో ... బోనులోచిక్కి ... అతనిమీద ... అతణ్ణి ... చక్కా తవదోవను తాను పోయింది

... పెటికి ... వచ్చి చూచేసరికి గురువుగారు ... తెప్ప తేల్తున్నారు కొన ఊపిరితో!

ఒకళ్ళని మోసగించబోయి తానే మోసగించబడ్డాడు వ చకుడు!

[గొరనవవసాధ చరిత్రలోని కథకు అనుకరణ]

ఆంధ్రమహిళా బేసిక్ ట్రెయినింగ్ స్కూలు: తిరువూరు (కృష్ణా)

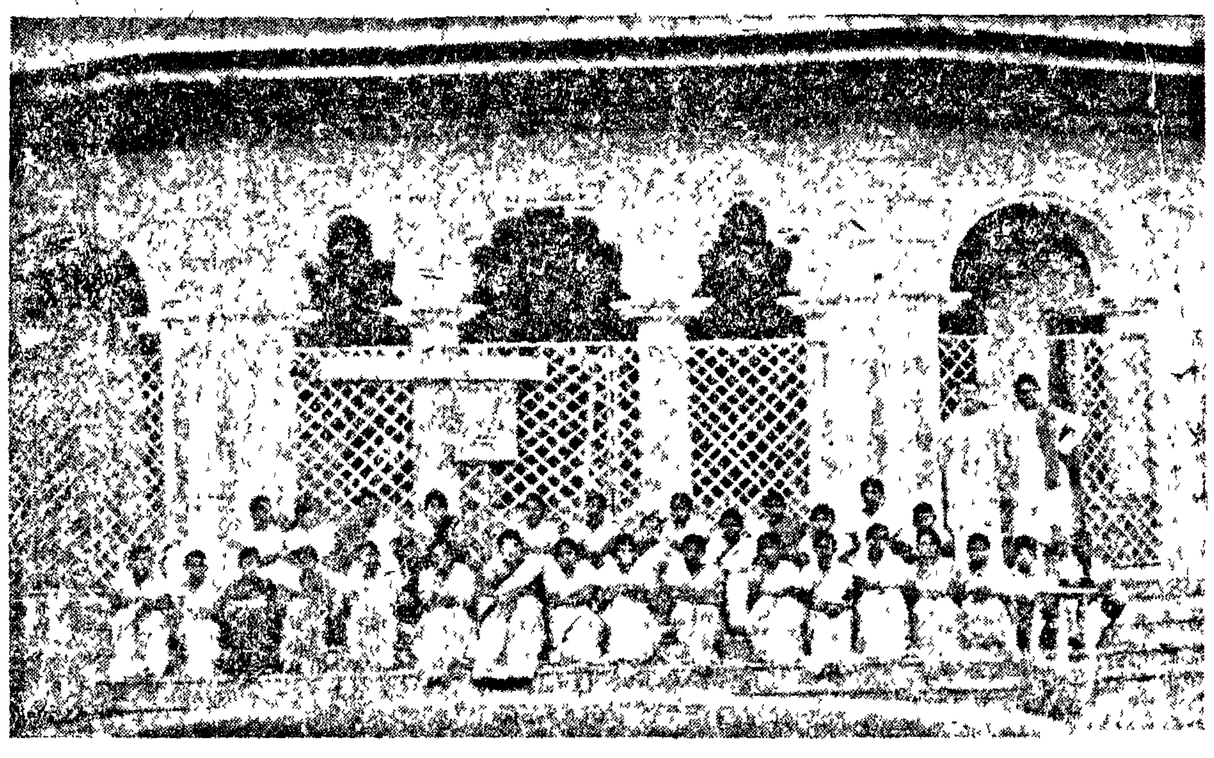

జూనియర్ బేసిక్ గ్రేడ్ విద్యార్థినులు, ఉపాధ్యాయులు

బేసిక్ ట్రెయినింగ్ స్కూలు: కుట్టుపని తరగతి

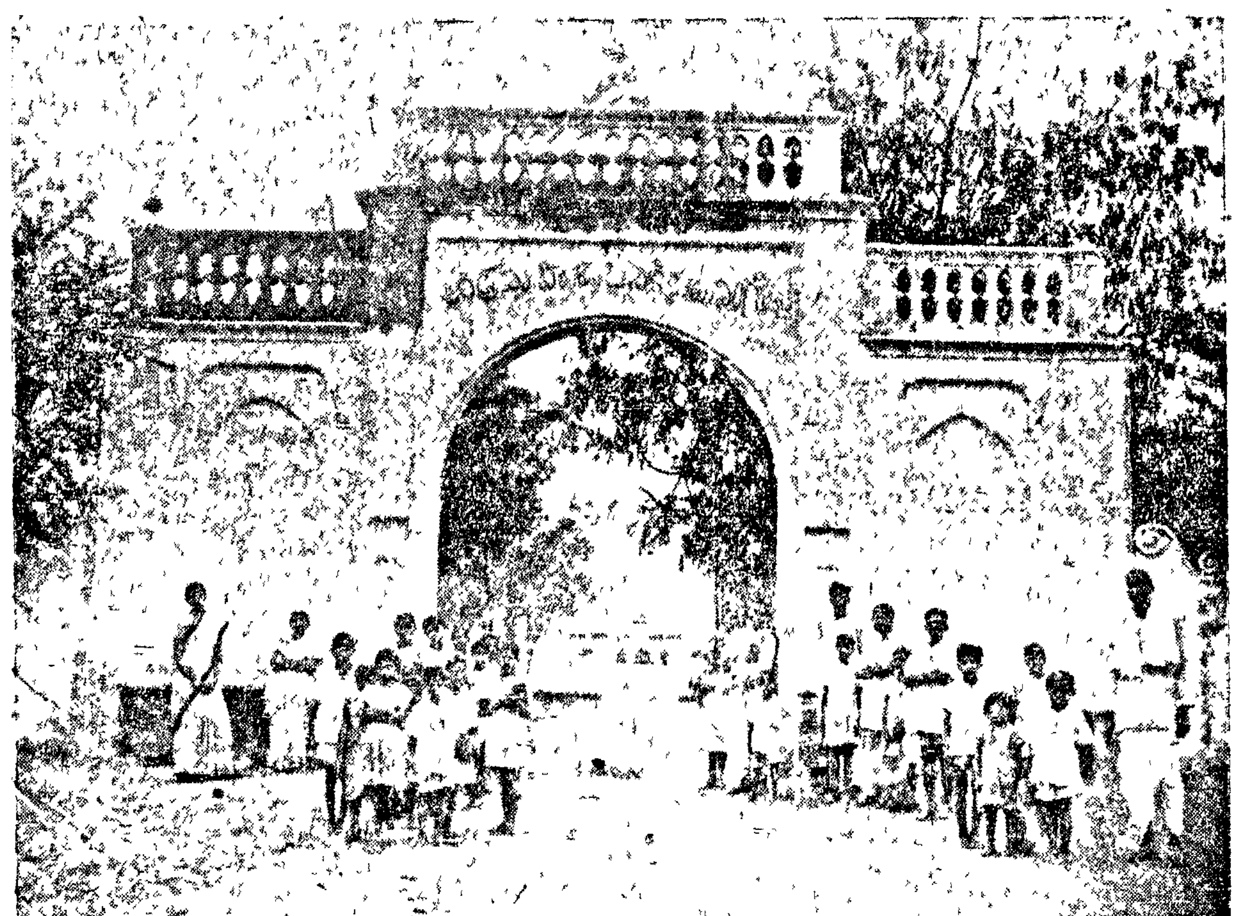

పాఠశాల దృశ్యం: పాఠశాల స్థాపకురాలు, ప్రధానోపాధ్యాయిని అయిన (1) శ్రీమతి ఆర్. లీలావతి బి. ఏ. బి. టి., (2) ఉపాధ్యాయిని వై. దమయంతి బి. ఏ. బి., ఇ. డి., (3) ఉపాధ్యాయుడు వై. బి. రాజు బి. ఎ. ఎల్. టి. గారలు.

నూలువడుకు తరగతిలో విద్యార్థినులు: ఉపాధ్యాయ వర్గం

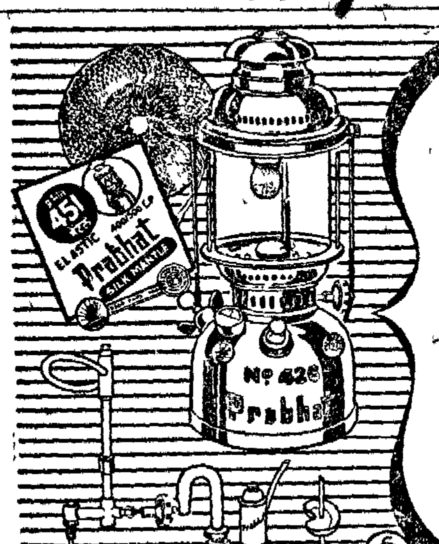

Prabhat ప్రభాత

"ప్రభాత్" లాంతర్లు, వత్తులు, ఇండియా అంతటను, విదేశములలోను విరివిగా వాడబడుచున్నవి. ఎందువల్ల ననగా, అవి మంచి కాంతిగా వెలుగును, పొదుపుగా యుండును. ఏ వ్యాపారము యుక్కంది పెట్టుకుండ దీర్ఘ కాలము పని చేయును.

వ్యాపార భోగట్టాకు దిగువ అడ్రసుకు వ్రాయండి.

ప్రభాత్ ప్రొడక్ట్సు కంపెనీ,

నోబుల్ ఛేంబర్సు, ఫోర్టు, బొంబాయి 1.

TEL: "MAHAL" TRICHY. REGISTERED No. 2971

★ బెల్జియం స్టార్ డైమండ్స్ ★

(రియల్ రంగూన్ డైమండ్స్)

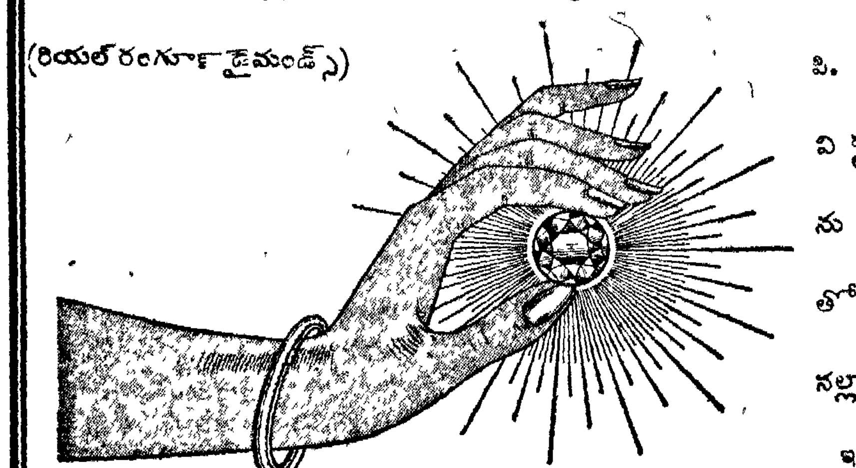

దొరకు స్థలములు:

వి. వెంకటరత్నం, డైమండ్ హాల్, తెనాలి.

విక్టరీ డైమండ్ హాల్, మెయిన్ బజార్, గుంటూరు.

నన్నా సుబ్బారావు, నగల వర్తకులు, పాలకొల్లు.

తోట రంగనాయకులు & సన్స్, నగల వర్తకులు, పాలకొల్లు.

నల్లా తాతయ్య నాయుడు & సన్, డైమండ్ వర్తకులు, అమలాపురం.

ఇంకను యితర స్థలములందుకూడ దొరకును

డబుల్ పాలిష్‌తోను, వైను కటింగుతోను, రంగూన్‌లో తయారుచేసినవి

వివరములకు: తాజ్‌మహల్ డైమండ్స్ కంపెనీ, తిరుచ్చి.

సంపాదక లేఖ

ప్రభుత్వసంస్థలు - ఆయుర్వేదము

ఆర్యా!

మద్రాసు కేంద్ర జేశీయ వైద్యసంఘము కొన్ని ఏండ్లక్రిందట ప్రభుత్వము వారిచే స్థాపింపబడినది. ఈ సంవత్సరం కూడా యథాతథముగా ఎన్నికలు జరిగినవి. చాల ఏళ్ళ నుండి భారత కేంద్రవైద్య సంఘము అను సంస్థ పనిచేయుచున్నప్పటికి యీ సంఘము ఎందులకు స్థాపింపబడినదో, ఏమి చేయుచున్నదో మూలమూల గ్రామములలోని వైద్యులకు తెలియరాకున్నది ఇందలిసభ్యులుకొందరు బి క్లాసు వైద్యులకు ప్రతినిధులై యున్నారు. వీరు బి. క్లాసు వైద్యులసౌకర్యాలకొరకు సర్వవిధాలఘాటు పడవలసియున్నది ఏజిల్లాకు, ప్రతినిధులో కనీసమా జిల్లాలో నైనా వీరు ప్రచారము చేసి తమ సంఘోద్దేశ్యములను ఆయుర్వేద వైద్యులకు తెలియపరచ వలెను. ప్రభుత్వముకూడా ఈ ప్రచారములో వారికి తోడు పడవలెను. అదిగాక ఆంధ్రవైద్య మండలి ఆంధ్ర ఆయుర్వేదపరిషత్ మొదలైన సంస్థలు కూడా అవసరమగు విషయములను సేకరించి ఆయుర్వేద వైద్యుల కందించు చుండవలెను.

జేశీయ వైద్యబి క్లాసు రిజిస్ట్రీ షన్ పట్టములు పొందినవారు దేశములో సుమారు 12 వేలమంది గలరనీ, గడువు దాటిన పిమ్మట కొందరిని రిజిస్టరు చేసి యున్నారనీ, ఇంకను అనేకులు దరఖాస్తులు పెట్టు చున్నారనీ, రిజిస్టరు అయిన వారి కంటె కాని వైద్యుల సంఖ్యయే బహుళమనీ తెలియుచున్నది. రిజిస్టరు కాని వైద్యుల కెల్లరకు వెంటనే రిజిస్ట్రీషన్ లభింప జేయుట చాల అవసరము. ఈ విషయమై కేంద్రసంఘ సభ్యులు, వివిధ సంస్థలు తగు శ్రద్ధ తీసుకోవలెనని కోరుచున్నాను.

అల్లెన దామోదరరావు

పాలకొండ

సిగరెట్ పీకెలద్వారా మనస్తత్వాలు

డా॥ ఎడ్వర్డుహాల్ పరిశోధన

లండను, ఆగస్టు 3: కాలేజీవిద్యార్థులు సిగరెట్లు కాల్చి పీకెలను పారవేసే విధానాలనుజాగ్రత్తగా కనిపెడుతూ, తద్వారా వారిమనస్తత్వాలనుకూడా కనిపెట్టవచ్చునని ఈ విషయంలో బాగా పరిశోధన చేసినమనోవైజ్ఞానికుడు డా॥ ఏడ్వర్డు హాల్ చెబుతున్నారు.

సిగరెట్టు పీకను బలంగా చిదిపిపారేసే అలవాటున్నవారికి మనసులో తీవ్రకల్లోలత్వంకాగివుంటుందట. నేలమీదవిలాసంగా గిరాటు వేసేవారికి వైటికిపొక్కని పొగరు మోతుతనం వుంటుందట. సోమరిగా, నీరసంగాపీకనువదలిదానినల్లా నేలగలబడనిచ్చేవారు తమ అవసరం తీరిపోగానే స్నేహితులను త్రోసివేస్తారట.

నొప్పులులేని కానుపు

నొప్పులులేకుండా కానుపు సిలవుతుందా? రష్యాలో వైద్యప్రవీణులు నొప్పులులేకుండా కానుపు వస్తుందని అంటున్నారు. ఈ వైద్యులు ప్రత్యేకమైన మత్తుమందు కనిపెట్టారు. ఇది వాడితే నొప్పులు ఏమీ లేకుండా కానుపు వస్తుంది. సోవియట్ రష్యా ఆరోగ్యశాఖా మంత్రివర్గము ఈ సౌకర్యం కావాలని కోరిన గర్భిణీస్త్రీలందరికీ వారి ఆరోగ్య పరిస్థితులనుబట్టి ఈమందు ఇప్పించే ఏర్పాటు చేస్తూంది. టాస్ వార్తాసంస్థ ఇతర వైద్య సహాయాల మోస్తరుగానే ఇది కూడా ఉచితంగా లభిస్తుందని ప్రకటించింది.

చరిత్రలో ప్రప్రథమంగా ఒక్క సోవియటురష్యాలోనే నొప్పులులేని కానుపుల సౌకర్యం కలిగించారు. యుద్ధానికి పూర్వంకూడా 1931–1940 సంవత్సరాల

హిందీలో తంతివార్తా ప్రసారము

న్యూఢిల్లీ, ఆగస్టు 3: హిందీలో ఇంతవరకు వ్యక్తులకున్న తంతివార్తల సౌకర్యాలేకాక ఇకముందు వార్తాపత్రికలవార్తా ప్రసారానికికూడా హిందీ భాషలో ఈ సౌకర్యం ఏర్పాటు చెయ్యబడినదని ఒక ప్రభుత్వప్రకటన వెలువడింది.

ఈ సౌకర్యం ఇప్పుడు ఆగ్రా, కాన్‌పూర్, లక్నో, పాట్నా, గయా, జబ్బల్‌పూర్, నాగపూర్, అలహాబాదు నగరాలకే వర్తిస్తుంది, ఈ పై పట్టణాలలో ఏ చిన్న తపాలాఫీసులలోనైనా హిందీ తంతివార్తలు పంపవచ్చును.

మన్య రష్యా ప్రసూతి వైద్యాలయాల్లో 25 లక్షలమంది స్త్రీలలో చాలా ఎక్కువ మందికి ఈ సౌకర్యం కలిగించారట.

(మా. ప్ర)

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika, Press, No 7, Thambu Chetty St., G. T. Madras.